

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Cratchef.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Oikeistolaisien katkalo politiikka

Amerikan suomalaisten oikeistolaisen politiikan katkalo paljastuu erittäin selvästi siitä tavasta millä ne suhtautuvat Karjalan ja Suomen työväenluokkaan sekä erikoisesti Suomen Sosialistiseen Työväenpuolueeseen.

Viime mainitusta ovat mieluummin puhumatta mitään, koska oikeistolaiset vastustavat tuon Suomen suurimman poliittisen puolueen politiikkaa samoilla perusteilla kuin ne vastustavat kaikkea vallankumouksellista työväenliikettä tässä maassa sekä Europassa. Ja kun Suomen Sosialistisella Työväenpuolueella on hyvä maine kaikkien maiden työväenluokan valvutuneimpien aineiden keskuudessa, niin jos sitä vastaan alkaisi sarkottamaan, niin sillä oikeistolaiset paljastaisivat alhaisen tulkutuseränsä särkeuden kaikessa alomusudessaan. Erikoisesti varoo "Raivaaja" sanomasta mitään sitovasti mainitun puolueen ohjelmasta ja toimintatavoista ja välttää julkilausumasta totuutta puolueen valtavasta kasamisesta. Tämä käy selville siitä tavasta, jota "Raivaaja" noudatti lainatessaan osia Suomen Työmiehessä julkaistua "Lakimiehen" kirjoituksesta, jossa tehtiin selvää niistä katkaloista keinoista, mihin oikeistolaiset turvautuivat saatuaan Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen perustajat vuosikausiksi kirurghuoneeseen aivan syyttömästi. "Raivaajan" palstoja ei riittänyt mainitun kirjoituksen julkaisemiselle kuin muutama tuuma ja sittenkin sen piti siepata välillä pois sellaisia kohtia, jotka olivat osittaneet "Raivaajan" lukijoille, että Sosialistisessa Työväenpuolueessa on nykyään 65 tuhatta henkeä, olen se suurin Suomen kaikista poliittisista puolueista. Pois jätettyjä kohtia 44-tuntinen työviikko, Niinikään järjestetään sovittelulautakunta, jossa työntekijät ja työntekijä ovat edustettuja ja jossa puolitettoman puheenjohtajan johdolla sovitaan työn paljoudesta ja tuloksista. Union ja työntekijät yhteinen komitea laatii palkkakatsauksia ja se liitetään sopimukseen. Mutta toiselta puolelta työväen palkkoja nyt jo hyväksytytjen "rauhanehtojen" mukaan lasketaan 15 prosenttia ja koskee se kaikkia muita paitsi ei leikkureita.

NEW YORKIN PUKUTYÖLÄISTEN TAISTELU

Kuusi kuukautta kestänyt pukutyöläisten rikasvaiheinen taistelu on nyt päättymässä. Muuttamat työväestön asia ajavtkin julistavat taistelun päätyneen suurenmoisella työväen voimilla. Eräissä merkityksessä lakko yleensä merkitsee "voittoa", koska sen kautta terästä työläisten taisteluunostusta ja koska se vaikuttaa työläisiin luokkatuntemusta syventävästi. Tässä taistelussa saavutettiin unioni tunnustaminen ja 44-tuntinen työviikko. Niinikään järjestetään sovittelulautakunta, jossa työntekijät ja työntekijä ovat edustettuja ja jossa puolitettoman puheenjohtajan johdolla sovitaan työn paljoudesta ja tuloksista. Union ja työntekijät yhteinen komitea laatii palkkakatsauksia ja se liitetään sopimukseen. Mutta toiselta puolelta työväen palkkoja nyt jo hyväksytytjen "rauhanehtojen" mukaan lasketaan 15 prosenttia ja koskee se kaikkia muita paitsi ei leikkureita.

Muuttamat yksityiset tehtiin eivät vielä ole suostuneet näihin katehtoihin. Ja Amalgamated Clothing Workers, joka on vksi Amerikan taistelukykyisimpiä ja elävimpiä unionia ja joka tätä taistelua on käynyt kaikella sitkeydellä, jatkaa lakkoaan tämänlaisia tehtäjiin taastaan.

Vaikka tässä taistelussa ei mitenkään ole saavutettu mitään suuria voittoja, niin merkityksensä kuitenkin on jo sillä tosiasialla, että työläisten sappakomiteat ja työpaikkajärjestöt saavat oikeuden toimia. Ne nyt pitävät kokouksiaan ja järjestävät työhön palaamisen teknillisiä puolia. Porvarilehdet valittavat työläisjoukoissa elävän ehtaan-moskovalaisen hengen ja A. C. W. presidentti Hillman myöntää heille, että äärimmät radikaalit ovat tulleet löydyksi sopimukseen kautta. Times-lehti merkitsee erikoisesti sen, että työläisten pyrkimykset olla isäntinä tehtaisissa ovat sentään soviitellulautakunta-periaatteen kautta sivutettu ja viitaten uraaseen tuomari Giegerichin päätöseen, toteaa lehti, että nyt tuki saavat tehtailijat sulkea liikkeen milloin ne haluavat.

Tässä taistelussa oli pohjimmaisena kysymyksenä kapitalistien puolelta voimakkaan pukutyöläisten järjestön hävittäminen ja siinä he ovat nyt epäonnistuneet. Unionien sarkitjat joutuvat perääntymään. Tältä kannalta katsoen voidaan taistelun päättymistä pitää voittona työläisille.

MUUAN LYSTIKÄS ASIAKIRJA

Parin viimeisen kuukauden aikana on sanomalehdissä näkynyt yhtenäistä selostuksia puoleen ja toiseen liittohallituksen nimittämän rautateitten palkkalautakunnan toiminnasta, jonka urastukseksi lopputuloksena on ilmoitettu jyrkän puoleinen, kaikkia rautatieläisiä koskeva palkkojen lasku. Tämä päätös, jossa laianka ei kaikista todisteista huolimatta ole otettu huomioon rautatiekorporatiosion ilmeistä menoensa turvottamista, mikä ensi tilalla on koitunut niitten voito-osingoille osalliseksi oikeutun pääoman sunnattomasta, kenotekoisesta turvottamisesta, on herättänyt siksi ankaraa suuttumusta laajoissa työläispiireissä, että päätöksen tehnyt palkkalautakunta on katsottu tarpeelliseksi yleisön rauhoittamiseksi niissä julkaistua kaikkien tietoon asiakerjan, jossa koetetaan todistella sen menettelyä oikeutetuksi. Tämä asiakirja on allaan tyypillinen ja sietävä vähän likempää tutustumista.

Kuten kaikki tämän luonteiset selostukset, on tämän kokailla laivasanainen. Siinä puhutaan palkkalautakunnan toiminnan historiasta synnytävään lukuun otetta. Koetetaan epätoivoisesti selostella taloudellisia lakeja, puolustella rautatieläisille viime vuonna myönnettyä oikeutta korottaa rautatieläisiä, nykyään huomattavaa tuotannon vähentämistä, miljoonien työläisten työttömyyden olemista j.n.e.c., kunnes lopulta ihmellisesti päästään siihen lopputulokseen, että "kaikkien on otettava osaa tilanteen synnyttämään taakan kantamiseen." Tämä "kaikkien" koskee tietenkin vain työläisiä, joihen palkkoja on päätetty laskea. Missään tapauksessa ei ole he "nottu käydä kaksiksi rautatieporhojen voittojen laskemiseen, vaan kaikessa käydään turvaamaan pääoman "kohtuullista" voittoja.

Tuota selostusta lukessa pilkistää esiin se sunnaton avuttomuus, mihin palkkalautakunta on joutunut, saatuaan tonnikaupalla tutkittavakseen rautatieyhtiöiden esittämiä selostuksia, joita kaikista päättään on yksinomaan käytetty palkkojen laskun perusteina. New York Central rautatieyhtiö oli ensimmäinen, joka palkkariidun esitti palkkalautakunnalle ja sille lähetti kaikki "dokumentinsa". Näitä tutkittaen, kertoo raportti, joutui palkkalautakunta niin moninaisten kysymysten piiriin ja niin ymmälle, että se ei yksitysti ja paikallisla päätöksinä ryhtynyt tekemään, koska "pelkäsi sellaiseltaan kuita vain aikaansaavaa yleistä sekaannusta, ristiriitaa, tyytymättömyyttä, onnettomia tuloksia ja levttomuutta" ja sen vuoksi se epäsuorasti kehoitti kaikkia rautatiekorporatioita lähettämään palkkojen lasku-vaatimuksia, jotta sitten yhdellä kertaa voisi tehdä koko maata koskevan päätöksen, jonka tulisi löytämään armon herrojen rautatieporonien tyköän.

Suurin osa rautatieyhtiöistä täyttikn tämän heille mieluisen pyynnön, jonka perustalla palkkalautakunta sitten teki päätöksen laskea rautatieläisten palkkoja heinäkuun 1 päivästä lukien. Tämä palkkojen lasku-määritelmä on erinomaisen sekava ja monimutkainen ja jättää mahdollisuuksia monenmoiselle tulkinnalle. Siinä on rautatieyhtiöille jätetty kaikki mahdolliset takaportit, joita käyttäen sitten myöhemmin voidaan päästä käsiksi pitemmittä mutkittui uusiin palkkojen polkemisiin. Siinä nimellisesti määritellään ensiksi 12 pros. yleinen palkkojen lasku, joka aiheuttaisi rautatiekorporatioille vaatimatoman \$400,000,000:n "säastön", mutta kun sille yksityiskohtaisemmin tätä määritelmää käytännössä sovelletaan, noudetaan siinä johdonmukaisesti vauhaa raamatun sääntöä: "jolla vähän on, halpella otettakoon sekkin vähä pois ja annettakoon sekin jolla paljon on." Näitten yksityiskohtaisempien määritelmien perusteella käy rautatieporooneille mahdolliseksi lisätä tätä heille työläisiltään oikeutetuksi määrättyä "avustusta" vähimmäissä laskussa \$720,000,000:lla.

Mutta kaikesta huolimatta palkkalautakunta vakuuttaa toimineensa "puolueettomasti" ja selittää naivasti: "Kaikkien tulisi tunnustaa, että ratkaistavanamme oleva kysymys on pääasiassa teknillinen laadultaan ja meillä on kaikilla edessämme kiusallinen ja pulmallinen tilanne, jonka ratkaisua jokaisen tulisi puolestaan avustaa. Sitä ei tulisi pitää taisteluna pääoman

Yhteiskunnallisia ja valtiollisia virtauksia ulkomailla

Mailmansota alkoi. Saksalaiset karkotettiin vähitellen, mutta varmasti, mailman markkinoilta. Mutta Saksan kansa ei silti saanut kadottaa itseluottamustaan. Saksalaiset kansantaloustieteilijät kiiruhtivat siksi osottamaan, että saarto pakotti saksalaiset kiristämään näkövyyttänsä — niin sanoaksemme — vain 20 prosenttia, sillä kotimaassa kytettiin muka tuotamaan 80 prosenttia kaikesta suuhun pantavasta. Todellisuudessa on asianlaista aina hiukan toisin. Kotimaassaan tuottivat saksalaiset seuraavat prosentit tarvitemista elintarpeista ja niiden luomiseksi välttämättömistä raaka-aineista:

- Leipäviljaa80%
- Lihaa ja rasvaa65-70%
- Munua60%
- Rohkainena40%
- Typpiitoista lannutusainetta50%
- Fosfaatteja, tuomakuonoa ja muita kenotek. lannutusain.....50%

Muutenkin oli Saksa maataloudellisesti suhteessa ennen sotaa suuresti riippuvainen ulkomaista. Maahan tuotiin nimittäin huomattavia määriä maanviljelyksessä tarvittavia apuaineita, kenotekoisia lannutusaineita, arvokkaampia rehunaiteita, sekä siemenviljaa, rotulämää ja niin pois päin. Muuten ei Saksan maanviljelys olikkaan voinut kehittyä niin nopeasti kuin se ennen sotaa todellakin kehittyi. Mutta sota eristi saksalaiset muun mailman yhteydestä. Tämän seikan täytyi vaikuttaa Saksan maanviljelystalon osaan. Tosin ponnistellut saksalaiset kaiken voimansa tätä estääseen. He hankkivat parempia maanviljelyskoneita, panivat vankijoukot salajoin kaivamaan, tekivät parannuksia vuoroviljelyksen alalla ja rakensivat kotimaisia lannutusainetehaitta. (Oikeita työläishelvetäjä muut, joihin aiottiin hankkia työmiehien kapinavankeja Suomesta. — Suom. must.) Selväähän on, että tarmokkaat toimenpiteet aina jossain määrin auttavat. Niinpä pysyikin saksalaisen rintamasotilaan päivityksien leipäannos koko sodan ajan tuossa puolen kilon korvalla suurirokaisten suomalaisten esim. saadessa lopulta tyytyä väliaisiin 50 grammaan (pelavasemenleipää). (Saksalaiset olivat tyytyväisiä ja tappelivat, suomalaiset olivat kiukkuisia ja tappelivat hekin. Erotus oli vain siinä, että tyytyväiset ihmiset tappelivat isänmaan puolesta, mutta tyytymättömät kansat keskenään. Suomen-taloudellinen väittämä.)

Nykyään on saksalaisten asema kokonaan toinen. Siitä huolimatta, että maassa vallitsee rauha ja — hyvä tahto — oimme vähällä sanoa — menee maanviljelys taaksepäin. Tietehän sanotaan myynee itsensä pääomalle, senkin. Ihmekös siis, jos porvarilliset taloustieteilijät nykyään yhtä suurella tieteellisdellä täsmällisyydellä sanovat kuin ennenkin, että Saksan kotimainen maanviljelys on alennunut keskimäärin 50 pros.! Mikä voi olla kntä, mutta 1:n mainitut tiedemiehet sitte väittävät, että tähän vakasihännän tapaiseen alaspäin kääpynnön olisi syyssä Saksan eristetty taloudellinen asema, otamme vapauden epäillä heidän sanojaan. Me väitämme, että tähän ovat syyssä saksalaiset junkkerit tai tarkemmin sanoen saksalaiset junkkeri-iteikkäisyys. Nuo aatelliset tilanomaistajat pitävät nimittäin omaa etuään silmällä enemmän kuin suuren rakastamansa isänmaan menestystä ja Saksan kaikin kansan ha-

lla työn, eikä työntantajien ja työläisten välillä."

Tällä päätöksellä annetaan 104:lle rautatieyhtiölle avoimella valtuudella menetellä työläistensä kanssa aivan miten niiltä itseään haluttua ja päätöksen esisuhteessa muistetaan kyllin selvästi muistuttaa työläisille maassa valitsevasta suunnattomasta työttömyydestä ja työtaisteluitte" suuria epäonnistumisen mahdollisuuksista siinä tapauksessa, että rautatieläisten järjestöt eivät mukisematta suostu heille annettuun mandattiin. Päätös koskee kaikkia neljää rautatieläisten veljesliittoa ja sitä paitsi kaikkia 16:tta eri ammateissa rautatielä työskentelevien työläisten muodostamaa unionia.

Mutta Yhdysvaltain kaikki rautatieyhtiöt eivät vielä olleet ennättäneet palkkalautakunnalle määräämään mennessä vaatimukseen lähettää ja siksi palkkalautakunta valmistii jälellä oleville mahdollisuudelle hitaustensa korjatta. Kesä 6:een päivään mennessä heille annettiin uusi tilaisuus lähettää palkkojen laskemista varten vaatimukseksa sillä nimenomaisella ymmärryk-

sella, että heidän esittämänsä vaatimukset tullaan ratkaisemaan ennemmin tehdyn päätöksen mukaisesti ja että se tulee astumaan voimaan myöskin heinäkuun 1 p:nä.

Palkkalautakunta istuu parhaillaan ja suunnittelee ussia kiristustoimenpiteitä ja että asiat kapitalisteille suottuisaan suuntaan tulevat luhtamaan ovat useat ensimmäisellä kertaa "paperinsa sisään" lähettäneet rautatieyhtiöille sille lähettäneet ussia vaatimuksia, joihen mukaan niille tulisi myöntää vieläkin suurempia oikeuksia kuin ensimmäisellä kertaa työläisten kurkkuihin käymiseksi. Kaikki tämä osoittaa, että rautatieporonien ruokaalu kasvaa syödessä ja että niitten lopullisena päämääränä ei ainoastaan ole painaa työläisten sietämättömälle elintalolle, vaan tehdyt lisävaatimukset edellyttävät myöskin oikeuksien myöntämistä, jotka saattavat mahdollisesti hallintovalan suojassa ratkaisevasti hyökätä työläisten järjestöjä vastaan ja jos mahdollista ne hävittää maan tasalle. — II.

tantobaaroja voidaan sitapäitsi vielä kehittää. Jo ennen sotaa lähettivät saksalaiset kaikista ulkomaille viemistään maanviljelyskoneista kokonaista 50 pros. Venäjälle. Sinne myytiin saksalaisia lokomobileja ja turbiineja, moottoreita ja auroja sekä saksalaisia niittokoneita ja pumponetta. Venäjällä on kaikki edellytykset siirtymään laajaperäisestä voimaperäiseen maanviljelykseen. Sielähän on erinomaisen tasaisia ja heidänmällisiä viljelysmaita, maaintaksemme vain mustanmullan alueen. Ja entäpä Venäjän karjakanta sille! Etelä-Venäjän aroilla on niin suuria laumoja sarvikarjaa ja hevosia, ettei sellaista tapaa koko maapallolla.

Venäjä on se portti, jonka kautta kulkee kauppatie Aasiaan. Saksalaisille avautuu tätä porttia raottaessa laajoja näköaloja. Etsi-Aasiaan, keski-Aasiaan, Kiinaan ja kaakkois-Aasiaan maanviljelystulotteet voidaan vaihtaa saksalaisiin teollisuustavaroihin. Merittie Aasiaan on tosin englantilaisten vallassa, mutta saksalaisilla on tilaisuus harjoittaa kauppaan maisse Venäjän kautta. Aasian huomattavimmista tuotteista mainitsemme tässä vain puuöljyn, puuvillan, riisin ja teen.

Porvarillisiin maatalousmiehet ovat olleet pakotettuja tunnustamaan, että jos mieli ajattelakkaan Saksan maatalouden kottomista, on silti välttämättä ryhdyttävä kauppasuhteisiin Venäjän kanssa. Se on ainoa keino, millä hankkia Saksan kansalle leipää ja sadolle tuhansille työttömille työtä, jos saksalaiset eivät tahdo antautua ruumiineen ja sielunneen entenen kapitalismin orjiksi. (Katso talousneuvos Keyserin pitkää kirjoitustarjaa sellaisessa virallisessa Stinneslehdessä kuin "Deutsche Allgemeine Zeitung".)

Myönsäpä itse ulkoministeri Siemonskin äskettäin vaitioapäivillä Saksan tähänastisen sotapolitiikan kärsittä työllisten haaksirikko, että Saksan on pakko asettua lähempään yhteyteen Idän kanssa.

Neuvosto-Venäjä on omasta puolestaan jo vuosikausia koittanut päästä kauppasuhteisiin Saksan ja muitten länsi-Europan maitten kanssa. Lopulta onkin bolshevikien onnistunut murtaa saartoituja, katkaistua tuotantoinen rengas, jonka erimaitten kapitalistit olivat muodostaneet Neuvosto-Venäjän ympärille, koska tunsivat luokkaetujensa joutuneen varaan. Neuvosto-Venäjä on nyt tosiasiallisesti Englannin, Italian ja Pohjoismaiden kanssa kaupassuhteissa. Sitäpaitsi on se solmittu kauppasopimuksia useitten muitten maitten vapaamielisimpien kapitalistien kanssa.

Neuvostohallitus on niinkään halukas ryhtymään kauppasuhteisiin erinäisten saksalaisten kapitalistien kanssa. Mutta nämä ovatkin kokonaan ententestä riippuvaiset. He eivät voi ryhtyä miinkään itsenäisiin tekoihin saamatta käskeyä päämiehiltään, entenekapitalisteilta, joiden antamaan osavoittoon heidän on sitte pakko tyytyä. Saksan kapitalistit eivät nyt kerta kaikkiaan voi ajatella maansa etua ja Saksan teollisuuden ja maanviljelyksen tulevaisuutta, sillä heidän on kulkeminen entenen talutusnourassa. Ja talutusnouraan on sotakorvaus ja sen pantit, entenen uhkaamien kipeitten taloudellisten iskujen pelko. Tämä on surullista, mutta totta. Saksan työväenluokan ei sen sijaan tarvitsisi peljätä entenen vihaa, sillä hän ei ole muuta menetettävää kuin kahleensa ja — sotaveljensä, joita hän valvaisia miilijoukkoja. Jos työ kansa totelee ententä yhtä sokeasti kuin porvarit, odottaa sitä 37-vuotinen orjuus.

"Entente on hyljätty saksalaisien tekemät ehdotukset, joiden tarkotuksena oli edes jossain määrin lieventää entenen meiltä vaatimaa suunnatonta sotakorvausta. Meiltä odotetaan nyt Ruhr-alueen ja Hamburgin, Saksan parhaimman sataman, menetyksistä puhumattakaan. Tämä tietää työttömyyttä ja koko Saksan taloudellisen elämän herpaantumista. Meillä ei todellakaan ole muuta peliä kuin kotimaan kulkua ja se ei ole muuta kuin asettua mitä läheisimpään taloudelliseen ja valtiolliseen yhteistyöhön Neuvosto-Venäjän kanssa. Se tietää pelastusta entenen orjuudesta ja uutta taloudellista nousua Saksassa. Mutta Saksan porvarit ei voi eikä halua ryhtyä miinkään yhteistyöhön Neuvosto-Venäjän kanssa. Sitä estää toiselta puolelta entenen, toiselta puolelta bolshevikien pelko. Saksan työkaansa yksin kyykehe siihen, entenen, toiselta puolelta bolshevikien pelko. Saksan työkaansa yksin kyykehe siihen, miin sen riistävät eivät kykene. Se voi ja sen pitäisi solmia liitto Neuvosto-Venäjän kanssa. Sillä köyhälistöillä ei ole mitään syytä peljätä kumpakaan, ei ententeppirua eikä bolshevikia." — Rothe Fahne.

Itävallan "pelastaminen"

Ja "vuori tuli raskaaksi ja synnytti pienen nauruttavan rotan" — niin kuuluu eräs vanha latinalainen sananlasku.

Ratkaistakseen kysymyksen Itä-

vaivan avustamiseksi, on entente-voirit ollut raskaana jo kaksi vuotta synnyttämättä edes kaikkein pienintä rottaa.

Joku viikko sitten tuntui siltä kuin rotta vihdoinkin näkisi päivän valon. Kaksi herraa, toinen Ranskasta, toinen Tanskasta, muuan herra Avenou ja muuan herra Glückstad, osti lipun loistojunaan Paris — Wien ja onnellisesti saapuivat Wieniin "pelastamaan" Itävaltaa. Molemmat nämä herrat ovat oikeusköisiä kapitalisteja. He ovat taastelleet Itävaltaa ja ovat todenneet ettei Itävalta oikeastaan olmitkään korkoikasvava yritys. He ovat todenneet, että se yritys, joka myöskin "Itävaltan" nimellä kulkee, työskentelee vajauksella. Ja he totevivat hämmästyksellä, että osa tästä vajauksesta johtui siitä, että valtio oli laskenut leivän hinnallaan köyhälle kansalle Itävallan kruunissa eikä dollareissa. Tämä halpamainen menetelmä Itävallan valtion puolelta, tämä rikka kapitalismin pyhää raamatun vaatan, tämä helmasynti hyödyn pyhää henkeä kohtaan on suututtanut molempia hienoja herroja suuresti. Nämä herrat eivät nim. tiedä, ettei Itävallan valtio laske Itävaltalaisen leipää dollareissa siitä syystä, että noin 99 prosenttia Itävaltalaisista ei saa elantonsa dollareissa, vaan Itävallan kruunissa. Tämä jälleiloleva ainoa prosentti, joka herrojen Avenouin ja Glückstadin mukaan saavat palkkansa jalossa valutasaa, olisi huonon Itävaltalaisen leivän huono kuluttaja.

Entenen pelastussuunnitelma on siis: leivän hinta on saatava ulkomaiselle tasolle. Sitäpaitsi on hettävätkä kadulle noin 150,000 valtion palvelijaa.

Kingsburg, Calif.

Brusilan-Lauri puheli kahtena iltana Reedleyn suomalaisille sosialisteille. Kuitjoita oli lähemmäs kolmekymmentä. Hän selosteli Venäjän vallankumouksen syntymä ja niitä tuloksia, jota se on jo saavuttanut sekä ensimmäisen, toisen ja kolmannen kansainvälisen vaiheita. Selustus sisä oli assialinen.

Brusila ehdotti perustettavaksi s. osaston Reedleyn, joka yhtyisi S. S. Järjestöön. Olihan siellä juuri niin monta kannattajaa kuin saatujen mukaan tarvitsisi, joten asia jäi hienoon viritykseen. Nuo kannattajat kuitenkin ovat "Reedleyn eikä tuntemattomat", kuten vanhin "veteraani" suvaitsi sanoa, ja yhdistymä entiset akherat toverit toivottivatsi jo sen kuloamaan ennen syntymistään.

Kuinkahan lienee, mutta erinomaiselta tuntuu se vastenmielisyys yhteistoiminnan alalla. Ei nyt ole yksikään suuret vaatimukset näin pieneltä maaseudulta taistelussa kapitalisista vastaan. Mutta nekin välinpitämättömyydellä kaunisti sivuntetaan — yksikertalaisella epäluuloilla itseään kohtaan sanomalla "ettei se menesty". Voitte olla, kuten kirjoitelsetkin, ettei teihin vaikuta sanat eikä mitään "tapahtumata", mutta siitä huolimatta sanon: jättäkää hillinteen se epäluottamus itseenne ja toimintaan. Kun niin teette, joka maan ja mies, silttehän on ihme ettei se menesty, sillä ei ne toisekkaan farmiseudut (missä on osasto toiminnassa) ole muussa suhteessa elinoivaisempia, paitsi saavat kaksikertaisekseen puskea kantojen kanssa kuin reedleiläiset ja elivät vieläkin huonommissa oloissa. Te ette saa jäädä vartomaan sitä että kapitalismi meille uuden ja mallikelpoisen yhteiskunnan luopi, sillä se ei sitä tee.

Siis, jos tahdotte (ja mikäksä ei) olla vallankumouksellisia sosialisteja, niin samulla klo 10 t. k. 19 p. North'in asunnolle ja asiat ratkott. Niin, kuinkas se oikaan siellä Suomessa? Niinhän sitä sanottiin, että ne talonpojat kyllä menivät sotakuunka tuurastamaan punaista. All-oilevat rivit osoittavat tuon todenperäisyyden, jotka olen saanut eräiltä talonpojalta: — "Eikä tämä pikkulinen Suomikaan jäänyt osattomaksi, sillä täällä vuoti veljesveikkauheasti ja tyydyttäväkseen mielisimän kustannuksia, veivät muokkaa sa kuuden pistimen välissä miunikin, sillä en ollut halukas sovinnolla lähtemään — — — ja kovien lähtemysten alaisena haavoituin väestöpuolelle kätteen" — — — "Mität arvellette näistä rivistä?" Kirjeessä oli rivien välissä paljon lukemista. Siis sellaista se siellä on ollut jotteikn talonpoikain sotablin, vaikka tiettyähän se on, että suurinmaks-i osaksi juuri valkokaartit olivat kootut talonpojalta.